

תת"ע 307/01/20 - אל אחמד רביע נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 307-01-20 מדינת ישראל נ' אל אחמד רביע
תיק חיצוני: 10154033749

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	אל אחמד רביע
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 27.1.20 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,200 ₪.
3. המבקש טען כי קיבל זימון והתייצב לדיון ביום 1.7.19. טען כי התובע באותו יום מסר לו כי הדו"ח בעניינו לא הוגש לבימ"ש וכי הוא יקבל זימון חדש לדיון. טען כי לא קיבל את הזימון ליום 27.1.20 ואף לא קיבל הודעה בדבר דואר רשום ובישוב בו הוא מתגורר קיימת בעיית דואר. טען כי בתאריך 5.4.20 קיבל העתק פסק הדין ושובר תשלום. טען כי לא ברור תאריך המסירה של הזימון לדיון משום שפקיד הדואר ציין על גבי אישור המסירה כי דבר הדואר נמסר בתאריך 4.10.19 ואילו בחותמת הדואר צוין התאריך 4.11.19, מה שמעלה ספקות לגבי אמינות אישור המסירה. טען כי לא ביצע העבירה המיוחסת לו וכי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין חמור. טען נפלו כשלים ראיתיים בדו"ח, כי השוטר לא ציין את מקום עצירת הרכב, לא ציין כי נשמר קשר עין רציף, לא ציין את מצב התנועה במקום, וכי אין מזכר של השוטר הנוסף שנכח באירוע.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקש ובהיעדר תגובת המשיבה החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין ליום 27.1.20 נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. המבקש אף ציין כי קיבל בדואר את פסק הדין, ללא קושי.

יצוין כי תאריך המסירה שציין הדוור בכתב יד על גבי אישור המסירה אינו ברור (נראה 4/10/19) אך בחותמת הדואר מופיע התאריך 4/11/19. עם זאת, מאישור המסירה של גזר הדין עולה כי הוא נמסר לידי המבקש עוד ביום 11.2.20 ולא כפי שפורט ע"י המבקש בתצהירו.

8. עם זאת, המבקש כפר בביצוע העבירה והעלה טענות בדבר כשלים ראיתיים בדו"ח. בנסיבות אלו אני סבורה כי יש מקום ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

9. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 800 ₪, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 1.7.20. לאחרת, יוותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין ייקבע מועד לדין הקראה.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, ה' סיוון תש"פ, 28 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

